

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/247/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813207899
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813207899.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci v právnej veci navrhovateľa ZH Kredit, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 36 049 581, právne zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom tamtiež, proti odporcovi K. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, právne zastúpenému BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Hviezdoslavovo námestie 1683, o zaplatenie 40,80 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/40/2013-46 zo dňa 25.2.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil podľa § 104 ods. 1 O.s.p. konanie a vyslovil, že po jeho právoplatnosti bude vec postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Vychádzal zo záveru, že v súdnej veci nie je daná právomoc súdu na jej prejednanie a rozhodnutie v zmysle § 7 ods. 1, 3 O.s.p. Ide pritom o neodstrániteľnú prekážku konania, ktoré musí byť zastavené. Navrhovateľ totiž uplatňuje nárok na dlžné poistné a nárok na poplatok z omeškania z nezaplateného poistného, o ktorých nárokoch má v zmysle § 85h ods. 1, 3 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach a o dohľade nad zdravotnou starostlivosťou právomoc rozhodnúť Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Okresný súd konštatoval, že pri vymáhaní nedoplatkov na poistnom a poplatku z omeškania za jeho nezaplatenie nie je zdravotná poisťovňa s platiteľom poistného v súkromno-právnom vzťahu. Verejnoprávny charakter danej pohľadávky sa nezmenil ani jej postúpením na súčasného navrhovateľa.

Navrhovateľovi, keďže zavinil zastavenie konania, uložil v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania v sume 141,33 eur, ktorú konkrétne a podrobne špecifikoval.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a jej nesprávne právne posúdenie. Uviedol, že zákon č. 273/1994 Z.z. bol s účinnosťou od 1.5.2005 zrušený zákonom č. 581/2004 Z.z., ktorý neupravuje postup pri predpisovaní poistného alebo poplatku z omeškania vzniknutého na základe zrušeného zákona v prípade, že takéto konanie nebolo začaté. Nakoľko nie je daná právomoc rozhodovať o predmete tohto konania zrušenej zdravotnej poisťovni a rozhodovanie neprešlo ani na inú zdravotnú poisťovňu, či iný správny orgán, podľa odvolateľa, má právomoc rozhodovať o nárokoch v zmysle zákona č. 273/1994 Z.z. všeobecný súd.

V tejto súvislosti poukázal na odpoveď Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 31.9.2009 a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 114/2010, 4 Cdo 123/2010 a 2 Cdo 275/2010, týkajúce sa jeho obdobných nárokov, kde najvyšší súd nezistil ex offo nedostatok právomoci

súdov. Vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania odvolateľ namietal, že v čase podania návrhu nemohol mať vedomosť o nedostatku právomoci súdov, keďže tie (predtým) konštantne rozhodovali o jeho obdobných nárokoch. Výrok o náhrade trov označil „za nespravodlivý tak s poukazom na ich výšku, ako aj na samotnú povinnosť“.

Odporca navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Uviedol, že dôvody odvolania vychádzajú z právneho názoru z rozhodnutí iných súdov. Napadnuté rozhodnutie však vychádza z dôsledného právneho posúdenia konkrétneho skutkového základu súdnej veci.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne.

Zákon č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach a o dohľade nad zdravotnou starostlivosťou v ustanovení § 85h ods. 1 celkom jednoznačne definuje právomoc Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako orgánu, na ktorom zdravotná poisťovňa uplatňuje nárok na dlžné poistné, nárok na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004. Zároveň tretí odsek tohto zákonného ustanovenia vymedzuje právomoc Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou na vydávanie platobných výmerov vo veciach poplatkov z omeškania, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

Predmetné ustanovenia sú plne aplikovateľné aj v prejednáwanej veci. Navrhovateľ uplatňuje nárok na zaplatenie dlžného poistného na zdravotné poistenie a poplatku z omeškania z dlžnej sumy poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004. Skutočnosť, že toho času oprávneným subjektom nie je (priamo) zdravotná poisťovňa, ale jej individuálny právny sukcesor z titulu postúpenia predmetnej pohľadávky, nie je významná. Zmena v osobe oprávneného subjektu totiž nemôže zmeniť charakter pohľadávky, ktorá vznikla z (verejného) zdravotného poistenia, pričom tento je podstatný pre posúdenie právomoci konajúceho orgánu.

Len pre úplnosť krajský súd dodáva, že v posudzovanom prípade nejde o situáciu, že nie je daná právomoc (žiadneho) iného orgánu verejnej moci, a preto by mal vec prejednať a rozhodnúť všeobecný súd (princíp tzv. zberného koša).

Pokiaľ odvolateľ argumentoval odpoveďou Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou na jeho žiadosť o sprístupnenie informácie, je nutné poukázať na relatívnu neaktuálnosť danej písomnosti (odpoveď je datovaná 31.9.2009; správne zrejme 30.9.2009). Okrem toho Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, podľa názoru odvolacieho súdu, nesprávne (striktno a zužujúco) vykladá okruh subjektov oprávnených na uplatnenie nárokov zo zdravotného poistenia tak, že týmito sú len zdravotné poisťovne. Podľa odvolacieho súdu sú nimi tiež právni nástupcovia zdravotných poisťovní, čo korešponduje aj s právnou úpravou, ktorá priamo predpokladá postúpenie pohľadávky zo zdravotného poistenia.

Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (bez ohľadu na to, že konajúce súdy v prejednávanom prípade nie sú nimi viazané), ktoré odvolateľ označil na podporu svojej argumentácie, neriešia priamo otázku spornú v aktuálne posudzovanej veci. Rozhodnutím sp. zn. 2Cdo/114/2010 bolo zrušené rozhodnutie odvolacieho súdu (v danom konaní) v dôsledku prevrätiveho rozhodnutia, keď nebol aplikovaný postup podľa § 213 ods. 2 O.s.p. Uznesením sp. zn. 4Cdo/123/2010 bolo dovolanie navrhovateľa odmietnuté, nakoľko zamietnutím návrhu súdmi nižších stupňov nedošlo k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom. Rozhodnutie sp. zn. 2Cdo/275/2010 sa týkalo zrušenia rozhodnutia odvolacieho i prvostupňového súdu v predmetnej veci pre odňatie možnosti konať pred súdom (avšak) v dôsledku uloženia poplatkovej povinnosti, ktorá neexistovala.

Z uvedeného je zrejmé, že ani v jednom z dotknutých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR nebol vyslovený záver o právomoci súdu na vydanie platobných výmerov vo veciach poplatkov z omeškania, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

Odvolaie navrhovateľa nie je opodstatnené ani proti výroku o trovách konania. Navrhovateľ je zastúpený advokátom, preto neobstojí námietka, že nemohol mať vedomosť o nedostatku právomoci súdov. Pokiaľ v uvedenej súvislosti poukazoval na dovedajšie „konštantné rozhodovanie súdov o obdobných nárokoch“, neuviedol ani jedno takéto rozhodnutie. Obdobne je úplne všeobecným konštatovanie, že výrok o trovách konania je „nespravodlivý tak s poukazom na ich výšku, ako aj na samotnú povinnosť“. Takéto nekonkrétne vyjadrenie nie je spôsobilé podmieniť vecnú nesprávnosť dotknutého výroku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto by bol inak povinný nahradiť odporcovi jeho trovy. Odmena za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 7.4.2014, ktoré trovy odporcu by ako jediné prichádzali do úvahy v odvolacom konaní, však krajský súd vyhodnotil ako nie účelne vynaložené. Dotknuté písomné podanie navrhovateľa nemožno považovať za kvalifikovaný úkon právnej služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Odporca v ňom len vo všeobecnosti skonštatoval správnosť právneho posúdenia veci v napadnutom uznesení bez toho, že by na obsah odvolania navrhovateľa nejako (konkrétne) argumentačne reagoval.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.